

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8  
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:  
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»  
Ἀθήνας

## ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὅρεϊ-  
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ  
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-  
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου  
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-  
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκά εἰς τὴν συνήγορεῖ  
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν  
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

χρόνου ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις  
**Ἀπὸ τίνος** Μακεδονικὸς Σύλλογος τοῦ  
ὁποῖου σκοπὸς εἶνε ἡ προ-  
στασίς τῶν κινδυνευόντων συμπερόντων ἐν Μα-  
κεδονίᾳ καὶ ἡ διασκέδασις τῶν πλυνῶν, αἱ ἱ-  
νεε ἐπεσκότισαν τὴν ἐν Εὐρώπῃ κοινὴν γνῶ-  
μην. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἰδρύθη μάλιστα πρὸ μι-  
κροῦ, ὅτε τὰ ληστανταρτικὰ στίφη τῶν Βουλ-  
γάρων ἐπεδράμον καὶ ἐλεηλάτουν τὴν πατρίδα  
τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Πολὺ βεβαίως ἀργὰ  
ἐσκέφθησαν οἱ Μακεδόνες νὰ ἀντεπεξέλθωσι  
κατὰ τῶν βουλγαρικῶν σκευωρῶν· ἀλλὰ, ἀφοῦ  
καὶ ἀργὰ ἐσκέφθησαν καλῶς ἐπραξάν· ἡμεῖς δὲ  
τότε ἐπηνέσασμεν αὐτοὺς καὶ ἐνισχύσαμεν εἰς  
τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν ἔργον. Οἱ Βούλγα-  
ροι τῶν κομιτάτων πρὶν εἰσεῖτι ἐπιχειρήσωσι τὰ  
ἀπαίσια κακουργήματα δι' ἀποστόλων, οὓς ἐ-  
ξέπεμψαν εἰς Εὐρώπην, ἐπειράθησαν νὰ διαδου-  
κολήσωσι τοὺς πάντας ὅτι ἡ Μακεδονία εἶνε  
χώρα βουλγαρικὴ, ὁ δὲ ἐν αὐτῇ ὁμόφυλος αὐ-  
τοῖς πληθυσμὸς τυραννεῖται καὶ καταπιέζεται·  
καθῆκον δὲ αὐτῶν θεωροῦσι νὰ συντελέσωσιν  
εἰς βελτίωσιν τῆς κατστάσεώς τοι. Ἀφοῦ  
οὕτω πρσεσκόψαν τὸν εὐρωπαϊκὸν λαὸν καὶ  
τὴν δημοσιογραφίαν ἐπεχείρησαν τὰ γνωστὰ  
κακουργήματα πρὸ τῶν ὁποῖων ἀποτροπιάζε-  
ται πᾶσα ἀνθρωπίνη φύσις. Οὐδέποτε ἐν τῇ  
ἐξελίξει τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν ἐνεφάνισθησαν  
τοιούτοι ἀπαίσιοι κήρυκες τῆς ἐλευθερίας· ἐν  
τούτοις ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐπευφήμησε τὰς  
βουλγαρικὰς θηριωδίας· ἐν Πεκρίνις ἔσχε κατὰ  
πρῶτον κέντρον ἡ πρὸς τοὺς Βουλγάρους συμ-  
πάθεια ἐνισχυθεῖσα καὶ διὰ τῶν ἐκθέσεων τι-  
νῶν ἐν Μακεδονίᾳ Γάλλων προξένων· εἴτα με-  
τεδόθη αὕτη καὶ εἰς τὸν εὐαίσθητον ἀγγλικὸν  
λαόν, ὅστις ἐξήφθη ἐκ τῆς εἰδήσεως ὅτι ἡ  
Ἑλλὰς συμπράττει μετὰ τῆς Τουρκίας· ὡς ἐκ  
τούτου συνεκροτήθησαν συνελεύσεις ὑπὸ τὴν  
προεδρείαν ἀρχιεπισκόπων, ὧν σκοπὸς ἦτο νὰ  
ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἡ ὑπο-  
στήριξις τοῦ ἔργου τῶν ληστανταρτικῶν συμ-  
μοριῶν. Ὅποσον δὲ ἐστὶ τὸ ἔργον αὐτῶν πάν-  
τες γινώσκουσιν· ἀρπαγή, φόνος, ἐμπρησμός,  
σφαγή. Ὅθεν παρεσύρθη ὁ εὐγενὴς ἀγγλικὸς  
λαὸς νὰ φέρῃ τὰς συμπαθείας αὐτοῦ πρὸς τὸ  
ἀπαίσιον ἔργον τῶν δολοφόνων καὶ νὰ στιγμα-  
τίσῃ τὴν καθ' ὅλα εὐγενῇ καὶ φιλόανθρωπον  
πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τί δὲ συνίσταται  
αὕτη; Ἀπλῶς νὰ διευκολύνῃ τὴν Τουρκίαν νὰ  
ἐξολοθρεύσῃ τὰς συμμορίας καὶ δυνήθῃ μετέ-  
πειτα νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, ἃς ὁ  
Σουλτάνος ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ ἐν Μακεδο-  
νίᾳ. Οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἡ Ἑλλὰς. Ἀλλ' ὅτε  
ἡ καθόλου πολιτικὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν Ἀνακτο-  
βουλιῶν εἶνε νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη. Οἱ  
Βούλγαροι διὰ τῶν κομιτάτων αὐτῶν προῦκά-  
λεσαν σφαγὰς καὶ ἄλλα κινήματα ἀνατρέποντα

τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων. Ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς  
ἐπραξεν ὅπως τὸ ἀντίθετο· συνέτρεξε τὴν Τουρ-  
κίαν ὅπως διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη, δηλαδὴ συνε-  
τέλεσεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ τού-  
του τοῦ σχεδίου τῶν Δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ἀ-  
φοῦ τοιαυτὴν μετῴθη πολιτικὴν ἡ Ἑλλὰς  
μόλις ἐσχάτως ἤρχισεν ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ  
νὰ ἀναλάμπῃ ποιά τις εὐεῖα κρίσις καὶ νὰ ἀ-  
ναγνωρίζεται ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ οἰκοῦσι καὶ  
Ἕλληνες καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ πλέον εἰς τὰ  
κομιτάτα νὰ ἐκδηδενίσωσι τοὺς μὴ Βουλγάρους  
κατοίκους, ἵνα ἡ Μακεδονία παραταθῇ ὡς κα-  
θαρῶς βουλγαρικὸν ἔδαφος. Τὴν μικρὰν ὁμῶς  
ταύτην ἐκδούλευσιν ὀφείλομεν εἰς τὸ ἀνακοι-  
νωθῆν τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως Ἀφ' ἧς ἡμέ-  
ρας ἡ ὁμόδοξος Ρωσσία ἐκήρυξεν ὅτι αὐδεμίαν  
ποιεῖται μετὰ τῶν Σλαβῶν καὶ μὴ Σλαβῶν ἐν  
τῷ Αἴμῳ διακρίσιν καὶ ὅτι ἀποφασιστικῶς ἀ-  
ποδοκιμάζει τὴν πρόθεσιν τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ  
τῇ Μακεδονίᾳ· διεσαλεύθη καὶ ὡς ἡ εὐρω-  
παϊκὴ κοινὴ γνώμη καὶ διανοήσασα τοὺς ὀφθαλ-  
μοὺς αὐτῆς διακρίνει ὅτι ἡ Μακεδονία ὑπῆρξεν  
ἀνέκαθεν ἑλληνικὴ χώρα καὶ ὅτι ἡ πλειονοψη-  
φία τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ  
Τούρκους, Ἕλληνας καὶ Βλάχους. Κακῶς γὰρ  
ἠθέλησαν οἱ Βούλγαροι νὰ παραστήσωσιν ὅτι  
ἡ ἐπαρχία αὕτη τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους οἱ  
κεῖται ὑπὸ Βουλγάρων.

Εἰς τὴν μωρὰν ταύτην διαστρόφην ὀφείλεται  
καὶ ἡ διαμαρτυρία τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος  
Μοναστηρίου ἡ ἀποσταλεῖσα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν  
Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ὑπουργόν. Οἱ σθενα-  
ροὶ οὗτοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρόμαχοι ἀνθρω-  
νοῦσι πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργόν· «Ὁχι, δὲν  
εἴμεθα Βούλγαροι· εἴμεθα Ἕλληνες, ἀποδοκι-  
μάζομεν δὲ καὶ στιγματίζομεν τὰ κατὰ τὴν  
ἐκείνων ἐγχειρήματα. Λαλοῦμεν Ἑλληνιστὶ,  
Βλαχιστὶ, Ἀλβανιστὶ ἢ Βουλγαριστὶ, ἀλλ' οὐ-  
δὲν ἦττον ἐσμέν Ἕλληνες καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπο-  
μεν νὰ ἀμφισβητῇ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο». Εἰς τὴν  
δήλωσιν ταύτην τῶν Μοναστηριωτῶν ἔδει πάν-  
τοτε νὰ ἐπέρχηται ἐπικουρὸς ὁ ἐν Ἀθήναις  
Μακεδονικὸς Σύλλογος. Ἐὰν οὗτος ἐλειτούργει  
ἀπὸ χρόνου μακροῦ καὶ παρηκολούθει κατὰ  
βῆμα τοὺς Βουλγάρους ἐξουδετερώων τὰς ἐν Εὐ-  
ρώπῃ ἐνεργείας τῶν κομιτάτων· ἀλλ' οἱ Ἕ-  
λῃες ἡ γνώμη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ Ἀτυχῶς  
οἱ ἐν Ἑλλάδι διαβιῶντες Μακεδόνες καὶ Ἡ-  
πειρωταὶ μόνον περὶ φιλοπρωτίας καταγίνονται  
ὅσας δὲ ἀναφίνεται κίνδυνος τότε μόνον ἀ-  
νανήφουσιν ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ ἐργάζονται.  
Τοιαύτη ἐγασία εἶνε σπασμοδικὴ καὶ ἀνωφε-  
λὴ· οἱ κελοὶ οἰκοδεσπόται φρουροῦσι καὶ φυ-  
λάττουσι τὰ ποίμνιά των καὶ προμηθεύονται  
κύνας πρὶν ἢ οἱ λύκοι σπαράξωσιν αὐτά. Μὴ  
ὁμῶς καὶ νῦν, ὅτε ἐκ Κρουσόβου ἀνέρχεται εἰς  
ἐτι καπνὸς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῆς πολυπαθοῦς  
Μακεδονίας μερῶν δυσάρεστοι ἀφικνοῦνται εἰ-  
δήσεις, οἱ ἐν Ἀθήναις Μακεδόνες ἐργάζονται ἐν  
ὁμοφωνίᾳ ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν; Ποῶς.  
Τὸ λέγομεν μετὰ λύπης. Ἐπειδὴ ἰδρύθη εἰς  
Σύλλογος, εὐρέθησαν ἄλλοι φιλόπρωτοι ἢ ὁ  
γνωστὸς πῶς ἄλλως νὰ ὀνομάσωμεν αὐτοὺς,  
περισσότερον φιλοπάτριδες! καὶ ἐκήρυξαν πόλε-  
μον κατὰ τοῦ πρώτου συλλόγου. Ὡστε ἐνῶ οἱ  
Βούλγαροι ἀγωνίζονται νὰ κατακτήσωσι τὴν  
Μακεδονίαν οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκήρυξαν πόλεμον  
πρὸς ἀλλήλους! Τινὲς μάλιστα παρεχώρησαν  
καὶ λωρίδα Μακεδονικῆς γῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους.

ρου. Ἀπίστευτον ἀλλὰ ἀληθές. Καθῆκον παν-  
τὸς Ἕλληνος εἶνε νὰ διαλαλῇ ὅτι ἡ Μακεδο-  
νία ὁλόκληρος εἶνε, ἦτο, καὶ πρέπει νὰ εἶνε Ἑλ-  
ληνικὴ. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην αὐτὴν  
τῶν μετριοπαθῶν πατριωτῶν τῶν οὕτως εὐχε-  
ρῶς ὀρίζοντων φυλετικὰ ὅρια τότε καὶ ὁ ἐπὶ ἐ-  
νοικίᾳ κατοικήσας εἰς δωμάτιον οἰκίας τινὸς  
δύναται νὰ ἀξιώσῃ, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι νόμοι,  
νὰ καταλάβῃ μέρος τῆς οἰκίας, ἐὰν δὲ διακρί-  
νηται ἐπὶ αὐθαδεῖα καὶ νὰ ἐκδιώξῃ θὰ ἀπο-  
πειραθῇ τὸν ἀληθῆ κύριον αὐτῆς. Λοιπὴν ἡ  
Μακεδονία εἶνε Ἑλληνικὴ καὶ εἰς οὐδένα ἐπι-  
τρέπεται νὰ διαμοιράσῃ αὐτήν.

**Τὰ μύθοι** καὶ θύελλαν ἐπαπειλοῦντα  
νέφη, γράφει ὁ «Πεσταῖος Λόγος», τὰ συσσω-  
ρευθέντα κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας ἐπὶ  
τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων  
φαίνονται πως θέλοντα καὶ πάλιν νὰ διαλυθῶ-  
σιν. Αὐστρουγγαρία καὶ Ρωσσία προέβησαν  
κατὰ τὴν κρίσιμον ἀκριβῶς στιγμὴν εἰς ταυτό-  
σημον διπλωματικὴν δρᾶσιν καὶ ἀνέστειλαν τὸ  
ἐπικίνδυνον κίνημα. Τελευταίως ἡ ἀνταρσία οὐ  
μόνον προέβαιεν διαρκῶς αὐξοῦσα ἐν τοῖς βι-  
λαετίοις Κοσσόβου, Μεναστηρίου, Θεσσαλονί-  
κης καὶ Ἀδριανουπόλεως, ἀλλὰ ἐφαίνετο καὶ  
εἰς ἄκρον προσεγγίζουσα εἰς τουρκοβουλγαρικὴν  
σύρραξιν. Ἐγένοντο ἐκατέρωθεν ἅπασαι αἱ δυ-  
ναταὶ προπαρασκευαί, ἀπῆρτετο δὲ μόνον προ-  
κλητικὸν τι ἐπεισόδιον ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν  
εἰς Βουλγαρίαν εἰσβολὴν τῶν τουρκικῶν στρα-  
τευμάτων. Οἱ ἐν Κων)πόλει ἦσαν ἤδη ἔτοιμοι  
νὰ προβῶσιν εἰς τοῦτο ἄνευ ἰδιαιτέρας κηρύ-  
ξεως πολέμου, καθόσον ἡ ἡγεμονία θεωρεῖται  
αὐτόθι ὡς ὑποτελής καὶ οὐχὶ ὡς ἰσότημος Δύ-  
ναμις. Αὐστρουγγαρία καὶ Ρωσσία, ὡς ἡγέτι-  
δες καὶ ἐγγύτερον ἐνδιαφερόμεναι Μ. Δυνάμεις  
ὤρκειον ἄρα νὰ προλάβωσιν ἐπευμένους τὴν  
ἐπικίνδυνον ταύτην στιγμὴν, διότι ἂν ἐπῆρχετο  
ἡ διάρρηξις τῆς εἰρήνης, θὰ ἐπερρίπτετο εἰς  
αὐτὰς ἡ μομφή, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε πολιτικὴ  
τῶν ἡγαγεν εἰς λυπηρὰν ἀποτυχίαν. Ὅθεν οἱ  
ἀντιπρόσωποι Αὐστρουγγαρίας καὶ Ρωσσίας  
ἀνεφώνησαν ἐν πρώτοις εἰς τὰς ἐν Κων)πόλει  
καὶ Σόφια Κυβερνήσεις εἰς ἔντονον στήθι· εἴτα  
δὲ ἐπῆνεγον προσέγγισιν μετὰ τῶν δύο με-  
ρῶν, ὥστε σοβαρὰ διατάραξις τῆς εἰρήνης ἐν  
προσέχει μέλλοντι φαίνεται ἀποσοθεῖσα,  
τούλάχιστον ἐκ τοῦ μέρους τούτου. Πλέον τού-  
του ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τοῦ πα-  
ρόντος, ἀλλ' ὅ,τι ἐπετευχθῇ δέον ἀναμφιβόλως  
νὰ χαλεπὴσθῃ μεθ' ἱκανοποιήσεως ὑφ' ὅλων τῶν  
ὑπογραψαῶν τὴν Βερολίνοιον Συνθήκην Δυνά-  
μεων. Ἡ ἀποφασιστικότης, μεθ' ἧς Αὐστρουγ-  
γαρία καὶ Ρωσσία τονίζουσιν ἐν τε Σόφια καὶ  
Κων)πόλει τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστώτος, ἡ  
διαβεβήσας ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ πόλεμος οὐδὲν  
θέλει ἰσχύσει, ὅπως μεταβάλλῃ τὴν ἐνεστῶσαν  
τῶν πραγμάτων κατάστασιν, φαίνεται, ὅτι ἐ-  
νηργήσαν σωφρονιστικῶς εἰς ἀμφοτέρους. Πράγ-  
ματι οἱ ἐν τῇ Πύλῃ θὰ ἐπείσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀ-  
νωφελοῦς ἐνδεχομένης ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας  
ἐκστρατείας καὶ ἀνεμνήσθησαν τὸ ἀποτέλεσμα  
τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολέμου τοῦ 1897.  
Ἐξ ἄλλου, ἡ διπλωματία κατώρθωσε νὰ πείσῃ  
τὴν Βουλγαρίαν νὰ δεχθῇ προτάσεις ἀμείνων  
γενομένης ἐν Κων)πόλει δεκτάς. Κατὰ τὰς  
προτάσεις ταύτας μέλλουσι νὰ παύσωσιν οἱ δι-  
ωγμοὶ τῶν Βουλγάρων ἐν ταῖς ἐπαναστατημέ-







Κων)πόλεως δ' ἐκ Ζίτσης κ. 'Ευθυμίου Γύρας φοιτη-  
τῆς τῆς ν. μετῆς.

— 'Ο ἐπιτυχὼν δημοτικὸς σύμβουλος κ. Ζίνη: εὐ-  
χαριστεῖ πάντας τοὺς συμπατριώτας τοὺς ὑποστηρί-  
ξαντες τὴν ὑποψηφιότητά του. Θέλει δὲ πάντες  
προσπαθῆσαι νὰ ανταποκριθῇ εἰς τὰς προδοκίας τῶν  
ἐκλογέων πράτων πᾶν καλῶς καὶ ὠφέλιμον.

— 'Αφ' ἑκτοῦ ἐκ Τσαρπλινῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς  
Βουζαῖον Ρομανίας ὁ κ. Ζ. Ζηγκόπουλος.

— 'Αφ' ἑκτοῦ ἐξ 'Αλεξανδρείας ὁ ἀγαπῆς ἐκ Δολια-  
νῶν 'Αλκιβιάδης Μελανιδῆς φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς,  
ἐκ Κονίστης ὁ κ. Νικόλαος Μπεκιάρης, τελειόφοτος  
τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐξ 'Ιωαννίνων ὁ κ. Βασιλεῖος Βαίλας  
φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς.

— 'Ανεχώρησε διὰ Βόρον, ἔθα καὶ διωρίσθη, ὁ  
ἐξ 'Αργυροῦστρου κ. 'Αριστοτέλης Γκιόλμας διδά-  
σκαλος.

— 'Αφ' ἑκτοῦ ἐξ 'Αρτσίστης ὁ κ. Γεώργιος Πράσιнос  
σπουδαστῆς τῆς 'Εμπορικῆς Σχολῆς, καὶ ὁ κ. Κωνστ.  
Λιούμας τελειόφοτος γυμνασίου.

— 'Αφ' ἑκτοῦ ἐξ 'Αρτσίστης οἱ κ. κ. Σπύρος Δημολί-  
τσας σπουδαστῆς τοῦ Πολυτεχνείου, Νικόλαος Μάγ-  
κος ράπτης, Γεώργιος Κουτσονίκας ξενοδόχος μετὰ  
τῆς κυρίας του καὶ 'Αρίστηπος Μυλωνᾶς καὶ Βασι-  
λεῖος Καλλέλης σπουδασταὶ τῆς Τηλεγραφικῆς Σχολῆς.

## ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Β'

Ἡ Μεγάλη 'Εκκλησία ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας  
τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ΣΤ' θέλουσα  
ἀνακόψῃ ἐν τῷ τῶν ὁρμῶν τῶν ὑποδαυρίζον-  
των τὰ σπαστικὰ ταῦτα κινήματα καὶ  
σκάνδαλα ἐν τε ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ πρω-  
τεύουσῃ, συγχρόνως δὲ ἐπιθυμοῦσα νὰ διατη-  
ρήσῃ καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνες τοὺς διέποντας  
τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὰ ἀνέκαθεν προνόμια τοῦ  
Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐξεῦρε σχέδιον ἡ 'Εξάρχιας  
ἐκκλησιαστικῆς αὐτοδιοικήτου μὲν, ἐξαρτω-  
μένης δὲ κανονικῶς ἀπὸ τὸν Πατριάρχην καὶ  
ἀπαρτιζομένης ἐξ ὠρισμένων ἐπαρχίων τοῦ Πα-  
τριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλὰ καὶ τὸ  
σχέδιον τοῦτο, δὲν ἐγένετο παραδεκτὸν ὑπὸ  
τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κινήματος, ὡς μὴ ἀνταπο-  
κρινόμενον πρὸς τὴν γενικὴν τοῦ φυλετισμοῦ  
ιδέαν. 'Αντ' αὐτοῦ δὲ δύο νέα σχέδια ὑπὸ τῆς  
'Υψηλῆς Πύλης διαβιβάσθησαν συνιστῶντο εἰς  
τὸν Πατριάρχην, πανηγυρικῶς δὲ ἀπεδέξαντο  
αὐτὰ οἱ Βούλγαροι φυλετισταί, καθ' ὅτι δι' αὐ-  
τῶν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ιδέα τοῦ φυλετισμοῦ  
καὶ ἀπετυπώτο ἡ εἰκὼν ἐθνικῆς βουλγαρικῆς  
ἐκκλησίας ἐξασκούμενης τὴν δικαιοδοσίαν τῆς εἰς  
τοὺς καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν διεσπαρμένους  
ὁμοφύλους.

Τοιαῦτα σχέδια ἀπέβαινον ὡς εἰκὼς, ἀπα-  
ράδεκτα. Ἡ δὲ Μεγάλη 'Εκκλησία ἐξαντλή-  
σασα ἤδη πάντα οικονομίας τρόπον καὶ πιεζο-  
μένη πανταχόθεν, ἐξεκάλεσε τὴν ὑπόθεσιν εἰς  
τὴν ψῆφον τῆς καθόλου 'Εκκλησίας προτείνουσα  
συγκρότησιν Συνόδου Οἰκουμενικῆς.

'Αλλ' ἐνῶ ἡ Μεγάλη 'Εκκλησία, συμφώνους  
ἔχουσα καὶ ἄλλας αὐτοκεφάλους 'Εκκλησίας,  
ἀνέμενε τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῆς 'Υψηλῆς  
Πύλης, οἱ μὲν κινετομόντες φυλετισταὶ κα-  
τεξάνεστησαν κατὰ τῆς προτάσεως τῆς συγ-  
κριτήσεως οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθ' ἣς ἐκη-  
ρύχθη ἀπροκαλύπτως καὶ λυσσώδως καὶ ἡ Ρωσ-  
σικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει παν-  
σλαβίστου ἀντιπροσώπου τῆς 'Ιγνάτιεφ, ἡ δὲ  
Τουρκικὴ Κυβέρνησις λύουσα παραδόξως ἀφ'  
ἐκυτῆς τὸ ζήτημα ἐξέδωκεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν  
τῆς 27 Φεβρουαρίου 1870, ἐπὶ Μεγάλου Βε-  
ζύρου 'Αλή πασᾶ, αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον,  
ὅπερ ἐγένετο πανηγυρικῶς ἀσπαστὸν παρὰ τοῖς  
Σλαβίοις, ἅτε ἀνταποκρινόμενον διὰ τοῦ δεκά-  
του πρὸ πάντων ἀρθροῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν  
τοῦ φυλετισμοῦ.

Διὰ τοῦ φερμανίου τούτου ἡ Πύλη λύουσα  
παραδόξως ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων τὸ ζήτημα,  
ἐδημιούργει ἐξ ἴσου παραδόξως βουλγαρικὴν ἐ-  
θνότητα ἐν Τουρίκῃ, βουλγαρικὴν ἐξάρχίαν ἐν  
Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐθνικὴν βουλγαρικὴν  
'Εκκλησίαν.

'Ο τότε Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' δια-  
μαρτυρηθεὶς καὶ παραστήσας τὸ ἀντικανονικὸν  
καὶ ἀπαράδεκτον τοῦ φερμανίου, ὅπερ δὲν ἐ-  
φῆρμεν ἡ Πύλη, ἀλλ' οὐδ' ἤθελε ν' ἀποσύρῃ,

— 'Επανέκαμψεν εἰς Βόλον ὁ ἐκ Κἄτω Β' τῆς κ.  
Κωνστ. Παπιδωάνου διδάσκαλος.

— 'Αφ' ἑκτοῦ ἐκ Τσαρπλινῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς  
Αἴγυπτον ὁ κ. Κων. Μίχος.

— Διιτρίφεις ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεις τοῦ ἀνεχώρησεν  
ἐπανέρχ' ὁ κ. Α. Οἰκονομίδης.

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Μπ. Μάλατα.—Γ. Χρ. Σεβερίνον.—Γ.  
Παπ. Βουκουρέστιον.—Σ. Λ. Λάρισσα  
Σπ. Λάρινα κα. 'Ελθόντες εὐχαριστοῦμεν —  
Μ. Α. Βοστώνη. 'Ελθόντες. Εὐχαριστοῦμεν  
διὰ τὴν ἀμείωτον ὑποστήριξιν σὺς πρὸς τὸ φύλλον ὡς  
καὶ διὰ τὰς εὐμενεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκφράσεις. Εἴμεθα  
διὰ τοῦτο ἐγνώμονες. — Δ. Ν. Ο. Πειραιᾶ. ἐλάβο-  
μεν ὑπ' ὅψει γραφέντα διὰ τὰ ὅποια σὺς εὐχαρι-  
στοῦμεν. Σὺς ἐνεγράψαμεν.

## Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπομνήσει τοῖς ἐξ ἀπλῶν καὶ χρεωλυτι-  
κῶν δανείων ὀφειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ Κεν-

τρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμα-  
σιν αὐτῆς, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶνε ἡ διὰ τῶν  
εἰσείων συμβολαίων ὠριμένη ἡμέρα πρὸς πλή-  
ρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων  
τῶν εἰρημένων δανείων. Ἡ ἐμπρόθεσμος πλη-  
ρωμὴ ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας τῶν συνε-  
πειῶν τῆς ὑπερμερείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1903

(Ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος  
τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς)

## Θ. ΤΡΑΧΥΛΗΣ

Ἱατρός

Ἐπὶ τετραετίαν τελειοποιηθεὶς ἐν Παρίσι καὶ  
Βιέννῃ ἐπὶ μακρὸν δὲ ἀναπληρώσας ἐσωτερικὸν ἱα-  
τρὸν ἐν τῷ μεγάλῳ νοσοκομείῳ τῶν οὐρογεννητικῶν  
ὀγάνων Νέκερ. Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 καὶ 3—6.

Ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου 1

κιχῆς κυβερνήτως. Οὕτω δὲ προσελάμβανε κε-  
φαλὴν ἡ τέως ἀκέφαλος τῶν παρανομούντων  
παρασυναγωγή.

Καὶ πάλιν ἡ 'Εκκλησία, μακροθυμοῦσα, ἐταξε  
μετανοίας προθεσμίας καὶ, ἵνα προλάβῃ τὴν  
ἐπέκτασιν τοῦ κακοῦ, ἔσπευσεν εἰς καθάρσιν  
ἀφορεσμένων καὶ ἀνάθεμα, ἀναλόγως τοῦ εἶδους  
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, νὰ ὑποβάλῃ  
τοὺς προεξάρχοντας τοῦ κινήματος, ταῦτας δὲ  
τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς  
λοιπὰς ἀκεφάλους 'Εκκλησίας. Πλὴν οἱ παρα-  
συναγωγοί, ἐσχυόμενοι ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς, ἐ-  
πέμενον καὶ ἐξηκολούθουν χειροτονίας κληρι-  
κῶν καὶ ἄλλας ἀντικανονικὰς λειτουργίας καὶ  
πράξεις.

Τότε πλέον τὸ Πατριαρχεῖον ἐξαντλήσαν τὴν  
μακροθυμίαν του καὶ ἐπιδειξάμενον, ὡς πάν-  
τοτε, ἀνδρικωτάτην καὶ ἐθνικωτάτην στάσιν,  
συνεκαλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίαν καὶ  
Μεγάλην Σύνοδον, ἀφ' οὗ δὲν ἠδύνατο, κατό-  
πιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς τουρκικῆς κυβερνή-  
σεως, νὰ συγκαλέσῃ οἰκουμενικὴν τοιαύτην.  
Τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην ταύτην Σύνοδον,  
συνελθούσαν κατ' Αὐγουσκον καὶ Σεπτέμβριον  
τοῦ 1872 ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Πατριαρ-  
χείων, τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γεωρ-  
γίου τοῦ τροπαιοφόρου, ἀπῆρτισαν: Ὁ Πα-  
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμος, τρεῖς  
Πατριάρχαι πρῶην Κωνσταντινουπόλεως, ὁ  
Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας, ὁ Πατριάρχης 'Ιε-  
ροσολύμων, ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὁ ἀρχιε-  
πίσκοπος Κύπρου, 24 ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπί-  
σκοποι, 22 ἀρχιμανδρίται καὶ ἀνώτεροι κληρι-  
κοὶ τῆς Μεγάλῃς 'Εκκλησίας, ἥτοι 54 ἐν ὅλῳ  
ὑπατοὶ καὶ ἀνώτεροι κληρικοὶ, ἀποτελοῦντες  
τὸν πυρῆνα τῶν διαπρεπεστερῶν τῆς 'Εκκλησίας  
φώτων κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ τελευταίου  
αἰῶνος εἰκοσιπενταετηρίδα.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου  
οἱ Σλαῦοι ἔκφρονες ἐπὶ τῇ τόλμῃ τοῦ Γραικι-  
κοῦ Πατριαρχείου δὲν ἀπέλιπον τὰ πάντα μη-  
χανώμενοι πρὸς ματαίωσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ πα-  
νάγνου σκοποῦ τῆς Συνόδου ταύτης. Τὴν φρί-  
κην καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν προκαλοῦσι τὰ παρὰ  
τῶν Σλαβῶν τομηθέντα, ἡ δὲ περιφανὴς ἀ-  
ποτυχία καὶ καταστρατήγησις αὐτῶν ἀποτελεῖ  
τὴν θαυμασιωτέραν σελίδα τῆς ἐκκλησιαστι-  
κῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἡ ὁποία θὰ μεταδύσῃ εἰς  
τοὺς ἐπιγενόμενους, ὅτι ἡ Μητέρα ἐκκλησία ἀπὸ  
τῆς κατακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ  
ἐντεῦθεν ὑπῆρξε τὸ ἀκλόνητον προπύργιον τῶν  
τῶν ὑποθηκῶν τῶν παραδόσεων καὶ τῶν δι-  
καιῶν τοῦ πανταχόθεν πλητομένου 'Εθνους.  
Πρέπει ν' ἀποκαλυφθῇ τις πρὸ τοῦ θείου τοῦ  
Πατριαρχείου μεγαλείου καὶ κύψατε ταπεινοὶ  
καὶ εὐγνώμονες πρὸ τῶν ρασοφόρων θεοπνεύ-  
στων στρατιωτῶν τοῦ Βουλγαντίου, οἱ ὅποιοι ἀ-  
γερῶς κατεπάτησαν τὸ πλυτικὸν καὶ πᾶσι  
ὡς ἐπράξαν ἄλλοτε οἱ τελευταῖοι τῆς Βασιλι-  
δος τῶν πόλεων πρόμαχοι διὰ τὴν φραγκικὴν  
καλύπτραν.

Ἀκολουθεῖ